

SJUNDE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 18 MAJ

S:T ERIK, KONUNG OCH MARTYR
SVERIGES SKYDDSPATRON

Fest

Läsning Upp 21:2, 22–27

Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man. Något tempel såg jag inte i staden, ty Herren Gud, allhärskaren, är dess tempel, han och Lammet. Och staden behövde varken sol eller måne för att få ljus, ty Guds härlighet lyser över den, och Lammet är dess lampa, och folken skall leva i detta ljus. Jordens kungar kommer med all sin härlighet till den staden, och dess portar skall aldrig stängas om dagen – natt blir det inte där. Och allt dyrbart och härligt som folken äger skall föras dit. Aldrig skall något orent komma in där och inte heller någon som handlar skändligt eller lögnaktigt, utan bara de som Lammet har skrivna i livets bok.

Eller

Läsning Rom 8:31b–39

Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss? Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom? Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud frikänner, vem kan då fälla?

Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss. Vem kan då skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet: För din skull lider vi dödens kval dagen lång, vi har räknats som slaktfår.

Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.

Responsoriepsalm Ps 101:1–2a, 3–4, 6–7 (R. 1a)

R. Om nåd och rätt vill jag sjunga.

[Om nåd och rätt vill jag sjunga,]

Herre, dig vill jag prisa,
jag vill ropa ut min insikt om ostrafflighetens väg. R.

Jag vill leva ostraffligt där jag bor i mitt hus,
jag vill inte ens se åt det som är orätt,

att öva orättfärdighet hatar jag,
hos mig skall inget sådant få finnas. R.

Falskhet skall vara mig fjärran,
jag vill inte veta av något ont.
Mina ögon söker de trogna i landet,
de skall få bo hos mig. R.

Den som vandrar på ostrafflighetens väg,
han får vara min tjänare.
Men den som sviker och bedrar får inte bo i mitt hus,
ingen lögnare skall bestå inför mina ögon. R

Halleluja Joh 15:5

V. Jag är vinstocken, ni är grenarna, säger Herren.
Om någon är kvar i mig och jag i honom,
bär han rik frukt.

Evangelium Luk 22:24–30

Vid den tiden kom lärjungarna att tvista om vilken av dem som skulle anses vara den störste. Då sade Jesus till dem: »Kungarna uppträder som herrar över sina folk, och de som har makten låter kalla sig folkets välgörare. Men med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren. Vem är störst, den som ligger till bords eller den som betjänar honom? Är det inte den som ligger till bords? Men jag är mitt ibland er som er tjänare. Ni är de som har stannat kvar hos mig under mina prövningar, och samma kungavärdighet som min fader har tilldelat mig tilldelar jag er. Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike, och ni skall sitta på troner och döma Israels tolv stammar.«

I domkyrkan:

S:T ERIK, KONUNG OCH MARTYR
SVERIGES OCH DOMKYRKANS SKYDDSPATRON

Högtid

Läsning Upp 21:2, 22–27

Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man. Något tempel såg jag inte i staden, ty Herren Gud, allhärskaren, är dess tempel, han och Lammet. Och staden behövde varken sol eller måne för att få ljus, ty Guds härlighet lyser över den, och Lammet är dess lampa, och folken skall leva i detta ljus. Jordens kungar kommer med all sin härlighet till den staden, och dess portar skall aldrig stängas om dagen – natt blir det inte där. Och allt dyrbart och härligt som folken äger skall föras dit. Aldrig skall

något orent komma in där och inte heller någon som handlar skändligt eller lögnaktigt, utan bara de som Lammet har skrivna i livets bok.

Responsoriepsalm Ps 101:1-2a, 3-4, 6-7 (R. 1a)

R. Om nåd och rätt vill jag sjunga.

[Om nåd och rätt vill jag sjunga,]

Herre, dig vill jag prisa,
jag vill ropa ut min insikt om ostrafflighetens väg. R.

Jag vill leva ostraffligt där jag bor i mitt hus,
jag vill inte ens se åt det som är orätt,
att öva orättfärdighet hatar jag,
hos mig skall inget sådant få finnas. R.

Falskhet skall vara mig fjärran,
jag vill inte veta av något ont.
Mina ögon söker de trogna i landet,
de skall få bo hos mig. R.

Den som vandrar på ostrafflighetens väg,
han får vara min tjänare.
Men den som sviker och bedrar får inte bo i mitt hus,
ingen lögnare skall bestå inför mina ögon. R

Andra läsningen Rom 8:31b-39

Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss? Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom? Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud frikänner, vem kan då fälla?

Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss. Vem kan då skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet: För din skull lider vi dödens kval dagen lång, vi har räknats som slaktfår.

Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.

Halleluja Joh 15:5

V. Jag är vinstocken, ni är grenarna, säger Herren.
Om någon är kvar i mig och jag i honom,
bär han rik frukt.

Evangelium Luk 22:24-30

Vid den tiden kom lärjungarna att tvista om vilken av dem som skulle anses vara den störste. Då sade Jesus till dem: »Kungarna uppträder som herrar över sina folk, och de som har makten låter kalla sig folkets välgörare. Men med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren. Vem är störst, den som ligger till bords eller den som betjänar honom? Är det inte den som ligger till bords? Men jag är mitt ibland er som er tjänare. Ni är de som har stannat kvar hos mig under mina provningar, och samma kungavärdighet som min fader har tilldelat mig tilldelar jag er. Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike, och ni skall sitta på troner och döma Israels tolv stammar.«

TISDAG DEN 19 MAJ

Läsning Apg 20:17–27

Paulus skickade bud från Miletos till Efesos och kallade till sig församlingens äldste. När de infunnit sig sade han till dem: »Ni vet hur jag har uppträtt bland er hela tiden, från första dagen jag kom hit till Asien. Jag har tjänat Herren i all ödmjukhet, under tårar och under provningar som jag har utsatts för genom judarnas anslag. Jag har inte varit rädd för att låta er veta det som gagnar er, utan har undervisat er om det, offentligt och i hemmen, och jag har enträget uppmanat både judar och greker att omvända sig till Gud och tro på vår herre Jesus. Nu känner jag mig tvingad att resa till Jerusalem utan att veta vad som skall möta mig där. Jag vet bara att den helige Ande i stad efter stad försäkrar att bojor och lidanden väntar mig. Men jag anser inte att mitt liv har något värde för mig; jag vill bara fullborda mitt lopp och det uppdrag som jag har fått av herren Jesus: att vittna om Guds nåderika evangelium.

Och nu ser ni mig aldrig mer, det vet jag, alla ni som jag har besökt och förkunnat riket för. Därför vill jag denna dag bedyra att jag är utan skuld om någon går förlorad. Ty jag har inte varit rädd för att delge er allt som hör till Guds plan.

Responsoriepsalm Ps 68:10–11, 20–21 (R. 33a)

R. Ni riken på jorden, sjung till Guds ära
eller: Halleluja.

Ett rikligt regn lät du falla, o Gud,
du gav liv åt ditt land, som försmäktade.
Ditt eget folk fick bo där,
o Gud, du sörjde i din godhet för de arma. R.

Lovad vare Herren dag efter dag!
Han bär oss, Gud ger oss seger.
Vår Gud är den Gud som vinner seger,
och hos Herren finns räddning från döden. R.

Halleluja Joh 14:16

V. Jag skall be Fadern,

och han skall ge er en annan hjälpare,
som skall vara hos er för alltid.

Evangelium Joh 17:1-11a

Vid den tiden lyfte Jesus blicken mot himlen och sade: »Fader, stunden har kommit. Förhärliga din son, så att Sonen kan förhärliga dig; du har gett honom makt över alla människor för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom. Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus. Jag har förhärligat dig här på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra. Förhärliga nu mig hos dig, fader, med den härlighet jag hade hos dig innan världen var till.

Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du tog från världen och gav åt mig. De var dina, och du gav dem åt mig, och de har bevarat ditt ord. Nu förstår de att allt som du har gett mig kommer från dig. Orden du gav mig har jag gett dem, och de har tagit emot dem och verkligen förstått att jag kommer från dig, och de har trott på att du har sänt mig.

Jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag har förhärligats genom dem. Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen och jag kommer till dig.«

ONSDAG DEN 20 MAJ

Läsning Apg 20:28–38

Paulus sade till församlingens äldste i Efesos: »Ge akt på er själva och på hela den hjord som den helige Ande satt er att ha uppsikt över, för att ni skall vara herdar för Guds församling som han har vunnit åt sig med sin sons blod. Jag vet att när jag lämnat er skall farliga vargar som inte skonar hjorden tränga in bland er. Ur era egna led skall det träda fram män som förkunnar villoläror för att dra lärjungarna över på sin sida. Håll er därför vakna och kom ihåg att jag i tre års tid dag och natt har väglett var och en av er under tårar. Och nu anförtror jag er åt Gud och åt hans nåderika ord, det som kan göra er till hans byggstenar och ge er arvslott bland alla dem som helgats.

Jag har aldrig velat få silver eller guld eller kläder av någon. Ni vet själva att dessa händer har sört för mina egna och mina följeslagares behov. I allt har jag visat er att ni, genom att arbeta på ett sådant sätt, skall ta er an de svaga med herren Jesu egna ord i minne: 'Det är saligare att ge än att få.' »

Efter sitt tal föll Paulus på knä och bad tillsammans med alla de andra. De grät häftigt, omfamnade honom och kysste honom. Det som smärtade dem mest var hans ord att de aldrig skulle få se honom igen. Slutligen följde de honom till båten.

Responsoriepsalm Ps 68:29–30, 33–36 (R. 33a)

R. Ni riken på jorden, sjung till Guds ära
eller: Halleluja.

Gud, stå upp i din makt,
den väldiga makt som du har visat oss.
Träd fram i ditt tempel i Jerusalem,
låt kungarna bära fram sina gåvor. R.

Ni riken på jorden, sjung till Guds ära,
spela och sjung till Herrens lov.
Han far fram på urtidshimlarnas himmel
och låter höra sin röst, sin mäktiga röst. R.

Ge Gud äran!
Han råder över Israel i härlighet,
och hans makt når ända till skyarna. R.

Fruktansvärd är du, Gud, i din helgedom,
du som är Israels Gud.
Han ger makt och styrka åt sitt folk.
Lovad vare Gud! R.

Halleluja Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium Joh 17:11b-19

Vid den tiden lyfte Jesus blicken mot himlen och sade: »Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett. Medan jag var hos dem bevarade jag dem i ditt namn, som du har gett mig. Och jag skyddade dem, och ingen av dem gick under utom undergångens man, ty skriften skulle uppfyllas. Nu kommer jag till dig, men detta säger jag medan jag är i världen, för att de skall få min glädje helt och fullt.

Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem därför att de inte tillhör världen, liksom inte heller jag tillhör världen. Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen, utan att du skall bevara dem för det onda. De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen. Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning. Liksom du har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen, och för deras skull helgar jag mig till ett offer, för att också de skall helgas genom sanningen.«

TORSDAG DEN 21 MAJ

Läsning Apg 22:30; 23:6-11

Den romerske kommandanten ville få klarhet om vad judarna anklagade Paulus för. Han lät ta av Paulus bojorna, befallde att överstepräster och hela rådet skulle samlas och förde ner Paulus och ställde honom inför dem.

Eftersom Paulus visste att en del av dem var saddukeer och en annan del fariseer, höjde han rösten och sade till rådet: »Mina bröder, jag är farisé och mina fäder var

fariseer. Det är för hoppet om de dödas uppståndelse som jag nu har ställts inför rätta.« När han sade så utbröt ett gräl mellan fariseerna och saddukeerna, och man delade sig i två läger. Saddukeerna menar nämligen att det inte finns någon uppståndelse och inte heller änglar eller andar, medan fariseerna tror på allt detta. Det blev ett väldigt ropande och några skriftlärdade som hörde till fariseernas parti reste sig och hävdade sin åsikt, och de sade: »Vi kan inte finna att den här mannen har gjort något ont. Tänk om en ande har talat till honom, eller en ängel.« Grälet blev så häftigt att kommandanten fruktade att de skulle slita Paulus i stycken, och han kallade ner vaktstyrkan för att rädda honom undan dem och föra honom tillbaka till fästningen.

På natten kom Herren till honom och sade: »Var inte rädd. Så som du har vittnat om mig i Jerusalem måste du också vittna i Rom.«

Responsoriepsalm Ps 16:1-2a, 5, 7-11 (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig
eller: Halleluja.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.
Jag säger till Herren: Du är ju Herren,
För mig finns inget gott utom dig. R.

Herren är min beskärda del och bågare,
du håller mitt öde i dina händer.
Jag vill lova Herren, han ger mig råd.
Ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla.
Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga,
ja, än mer: min kropp får bo i trygghet. R.

Ty du utlämnar mig inte åt dödsriket,
du låter inte din fromme se graven.
Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Halleluja Joh 17:21

V. Må de alla bli ett
liksom du, Fader, är i mig och jag i dig.
Då skall världen tro på att du har sänt mig.

Evangelium Joh 17:20-26

Vid den tiden lyfte Jesus blicken mot himlen och sade: »Helige fader, inte bara för dem ber jag, utan också för alla som genom deras ord tror på mig. Jag ber att de alla

skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig.

Fader, jag vill att de som du har gett mig skall vara med mig där jag är, för att de skall få se min härlighet, den som du har gett mig, eftersom du har älskat mig redan före världens skapelse. Rättfärdige fader, världen känner dig inte, men jag känner dig, och de har förstått att du har sänt mig. Jag har gjort ditt namn känt för dem och skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem, och jag i dem.«

FREDAG DEN 22 MAJ

Läsning Apg 25:13b-21

Kung Agrippa och Berenike anlände till Caesarea och besökte Festus. De stannade i flera dagar, och Festus lade fram fallet Paulus för kungen. »Här finns en fånge«, sade han, »som Felix har lämnat efter sig. När jag var i Jerusalem gjorde judarnas överstepräster och äldste en anmälan mot honom där de krävde att få honom dömd. Jag svarade dem att romarna inte har för sed att utlämna en anklagad innan han har fått möta sina anklagare och haft tillfälle att försvara sig. När de så hade kommit hit, spillde jag ingen tid utan satte mig redan nästa dag att hålla dom och lät föra fram mannen. Men när hans anklagare uppträdde, beskyllde de honom inte för något sådant brott som jag hade väntat, utan det gällde en del tvistefrågor i deras egen religion och en viss Jesus, som är död men som Paulus säger är i livet. Då jag inte visste hur jag skulle reda ut detta, föreslog jag honom att resa till Jerusalem och låta sig dömas där. När han då yrkade på att hållas i förvar för att få sin sak avgjord av kejsaren, gav jag order att han skall sitta kvar här tills jag skickar honom till kejsaren.«

Responsoriepsalm Ps 103:1-2, 11-12, 19-20b (R. 19a)

R. Herren har ställt sin tron i himlen
eller: Halleluja.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss. R.

Herren har ställt sin tron i himlen,
och hans kungavälde omfattar allt.

Lova Herren, ni hans änglar,
ni starka hjältar, som utför hans befallning. R.

Halleluja Joh 14:26

V. Den helige Ande skall lära er allt
och påminna er om allt som jag har sagt er.

Evangelium Joh 21:15–19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spämma bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhärlika Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

PINGSTAFTON DEN 23 MAJ

Vid morgonmässan

Läsning Apg 28:16–20, 30–31

Efter ankomsten till Rom fick Paulus tillstånd att ha egen bostad tillsammans med den soldat som skulle bevaka honom.

Tre dagar senare bad Paulus de ledande bland judarna att komma till honom, och när de var samlade sade han till dem: »Mina bröder. Fast jag inte har förbrutit mig mot vårt folk eller våra fäderneärvda seder och bruk, blev jag i Jerusalem utlämnad till romarna och bortförd som fånge. Sedan de hade förhört mig ville de frige mig, eftersom jag inte var skyldig till något som förtjänar döden. Men judarna satte sig emot det, och jag blev tvungen att vädja till kejsaren, dock inte för att anklaga mitt folk. Detta är bakgrunden till att jag har kallat er hit för att få träffa er och tala till er, ty det är Israels hopp som är anledning till att jag bär dessa bojar.«

Där stannade han i hela två år på egen bekostnad. Han tog emot alla som kom för att besöka honom, och han förkunnade Guds rike och undervisade om herren Jesus Kristus med stor frimodighet och utan att bli hindrad.

Responsoriepsalm Ps 11:4–5, 7 (R. jfr 7b)

R. De trogna skall skåda ditt ansikte
eller: Halleluja.

Herren är i sitt heliga tempel,
Herrens tron är i himlen.
Hans ögon skådar ned på världen,
hans blickar prövar alla människor. R.

Herren prövar den rättfärdige
men hatar den gudlöse och den som älskar våld.
Ty Herren är rättfärdig,
rättfärdigheten älskar han,
de trogna skall skåda hans ansikte. R.

Halleluja Jfr Joh 16:7, 13

V. Jag skall sända er sanningens ande, säger Herren.
Han skall vägleda er med hela sanningen.

Evangelium Joh 21:20–25

Vid den tiden vände sig Petrus om och fick se att den lärjunge som Jesus älskade följde efter, han som under måltiden hade lutat sig bakåt mot Jesu bröst och frågat vem som skulle förråda honom. När Petrus såg honom, frågade han Jesus: »Herre, hur blir det med honom?» Jesus svarade: »Om jag vill att han skall bli kvar tills jag kommer, vad rör det dig? Du skall följa mig.« Därför spred sig ett rykte bland bröderna att den lärjungen inte skulle dö. Men Jesus hade inte sagt till Petrus att lärjungen inte skulle dö, utan: »Om jag vill att han skall bli kvar tills jag kommer, vad rör det dig?»

Det är den lärjungen som vittnar om allt detta och har skrivit ner det, och vi vet att hans vittnesbörd är sant.

Jesus gjorde också mycket annat, och om var sak skulle skildras för sig, tror jag inte att hela världen skulle rymma de böcker som då måste skrivas.

Pingstaftons kväll

Nedanstående läsningar används i mässa som firas på pingstaftons kväll, före eller efter pingstdagens första vesper. I de kyrkor där man firar gudstjänsten i form av en längre pingstvaka använder man samtliga läsningar eller ett urval bland dem; se nedan.

Första läsningen 1 Mos 11:1–9

Hela jorden hade samma språk och samma ord. När människorna flyttade österut fann de en dal i Shinar där de bosatte sig. »Nu skall vi slå tegel och bränna det«, sade de till varandra. De använde tegel som byggsten, och som murbruk använde de beck. De sade: »Låt oss bygga en stad, med ett torn som når ända upp i himlen. Vårt namn blir känt, och vi slipper vara skingrade över hela jorden.«

Då steg Herren ner för att se staden och tornet som människorna byggde. Herren sade: »De är ett enda folk och har alla samma språk. Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig. Låt oss stiga ner och skapa

förvirring i deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger.« Och Herren skingrade dem från denna plats ut över hela jorden, och de slutade att bygga på staden. Därför kallas den Babel, ty där skapade Herren språkförbistringen på jorden, och därifrån skingrade han människorna ut över hela jorden.

eller:

Första läsningen 2 Mos 19:1, 2b, 3–8a, 16–20b

Vid tredje nymånen efter det att israeliterna hade lämnat Egypten, just på den dagen, kom de till Sinaiöknen. Israel slog läger framför berget. Mose gick upp till Gud, och Herren talade till honom från berget: »Så skall du säga till Jakobs släkt och förkunna för Israels folk: Ni har sett vad jag gjorde med egypterna och hur jag har burit er på örningar och fört er hit till mig. Om ni nu lyssnar till mig och håller mitt förbund skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk – ty hela jorden är min – och ni skall vara ett rike av präster och ett heligt folk som tillhör mig. Detta är vad du skall säga till Israels folk.«

När Mose kom tillbaka kallade han samman folkets äldste och förelade dem det som Herren hade befallt honom att säga. Folket svarade med en mun: »Allt vad Herren har sagt vill vi göra.«

När det blev morgon den tredje dagen började det åska och blixtra, ett tungt moln låg över berget och det hördes en stark hornstöt. Alla som var i lägret blev förfärade. Då förde Mose folket ut ur lägret att möta Gud. De ställde sig nedanför berget. Hela Sinaiberget omgavs av rök då Herren steg ner på berget i eld. Röken steg upp som från en smältugn, och hela berget skalv. Medan hornet ljöd allt starkare talade Mose, och Gud svarade honom med ljudlig röst. När Herren hade stigit ner på toppen av Sinaiberget kallade han till sig Mose upp till bergets topp.

eller:

Första läsningen Hes 37:1–14

Herrens hand rörde vid mig, och med sin ande förde han mig bort och satte ner mig i dalen. Den var full av benknotor. Han ledde mig runt, och jag såg dem ligga överallt i dalen, helt förtorkade. Han frågade mig: »Människa, kan dessa ben få liv igen?« Jag svarade: »Herre, min Gud, det vet bara du.« Han sade: »Profetera och säg till dessa ben: Förtorkade ben, hör Herrens ord! Så säger Herren Gud: Jag skall fylla er med ande och ge er liv. Jag skall fästa senor på er, bädda in er i kött och dra hud över er, jag skall fylla er med ande och ge er liv. Då skall ni inse att jag är Herren.«

Jag profeterade som jag hade blivit befalld. Medan jag profeterade hördes ett rasslande – det var ben som sattes till ben och fogades samman. Jag såg att de fick senor och bäddades in i kött och att hud drogs över dem. Men det fanns ingen ande i dem.

Han sade till mig: »Profetera, människa, profetera och säg till anden: Så säger Herren Gud: Kom, ande, från de fyra väderstrecken! Blås på dessa dräpta och ge dem liv!«

Jag profeterade som han hade befallt mig. Då fylldes de av anden, de fick liv och reste sig upp, en väldig här.

Han sade till mig: »Människa! Dessa ben är Israels folk. De säger: Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, vi är förlorade. Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Jag skall öppna era gravar och hämta upp er ur dem, mitt folk, och föra er hem till Israels land. När jag öppnar era gravar och hämtar upp er ur dem, mitt folk, då skall ni inse att jag är Herren. Jag skall fylla er med min ande och ge er liv och låta er bo i ert eget land. Då skall ni inse att jag är Herren. Jag har talat, och jag skall göra som jag har sagt, säger Herren.«

eller:

Första läsningen Joel 2:28–32

Så säger Herren: Det skall komma en tid
då jag utgjuter min ande över alla.
Era söner och döttrar skall profetera,
era gamla män skall ha drömmar,
era unga män se syner.
Också över slavar och slavinnor
skall jag då utgjuta min ande.
På himlen och på jorden
skall jag låta tecken visa sig:
blod och eld och pelare av rök.
Solen skall vändas i mörker och månen i blod
innan Herrens dag kommer,
den stora och fruktansvärda.
Men var och en som åkallar Herrens namn
skall bli räddad.
På Sions berg skall finnas en skonad skara,
så som Herren har lovat,
i Jerusalem skall några överleva,
så som Herren bestämt.

Responsoriepsalm Ps 104:1-2a, 24, 35c, 27–28, 29b–30 (R. jfr 30)

R. Herre, sänd ut din Ande, och förnya jordens ansikte *eller* Halleluja.

Lova Herren, min själ.

Herre, min Gud, du är hög och stor,
i majestät och härlighet är du klädd. R.

Herre, mångfaldiga är dina verk!

Med vishet har du gjort dem alla.
Jorden är full av vad du har skapat.

Lova Herren, min själ! R.

Alla väntar de efter dig

att du skall ge dem deras mat i rätt tid.

Du ger dem, da samlar de in,

du öppnar din hand, da mättas de med goda gåvor. R.

Du tar bort deras ande, da förgås de
och vänder åter till stoft igen.

Du sänder ut din ande, da skapas de,
och du förnyar jordens ansikte. R.

Andra läsningen Rom 8:22–27

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt. På samma sätt är det när Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Halleluja

V. O du helige Ande, kom,
uppfyll dina troendes hjärtan
och tänd i oss din kärleks eld.

Evangelium Joh 7:37–39

På högtidens sista och största dag ställde sig Jesus och ropade: »Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.« Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få. Ty ännu hade Anden inte kommit, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

Alternativ: läsningar i mässa i form av längre pingstvaka

Man använder samtliga läsningar med responsoriesalmer eller ett urval bland dem.

Första läsningen 1 Mos 11:1–9

Hela jorden hade samma språk och samma ord. När människorna flyttade österut fann de en dal i Shinar där de bosatte sig. »Nu skall vi slå tegel och bränna det«, sade de till varandra. De använde tegel som byggsten, och som murbruk använde de beck. De sade: »Låt oss bygga en stad, med ett torn som når ända upp i himlen. Vårt namn blir känt, och vi slipper vara skingrade över hela jorden.«

Då steg Herren ner för att se staden och tornet som människorna byggde. Herren sade: »De är ett enda folk och har alla samma språk. Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig. Låt oss stiga ner och skapa förvirring i deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger.« Och Herren skingrade dem från denna plats ut över hela jorden, och de slutade att bygga på

staden. Därför kallas den Babel, ty där skapade Herren språkförbistringen på jorden, och därifrån skingrade han människorna ut över hela jorden.

Responsoriepsalm Ps 33:10–15 (R. 12b)

R. Saligt det folk som Gud har valt till sin egendom.

Herren gjorde hedningarnas rad om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens rad består för evigt,
hans hjärtas tankar från släkte till släkte. R.

Saligt det folk vars Gud är Herren,
det folk han har utvalt till sin egendom.
Från himlen skadade Herren ner,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ner
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Andra läsningen 2 Mos 19:1, 2b, 3-8a, 16-20b

Vid tredje nymånen efter det att israeliterna hade lämnat Egypten, just på den dagen, kom de till Sinaiöknen. Israel slog läger framför berget. Mose gick upp till Gud, och Herren talade till honom från berget: »Så skall du säga till Jakobs släkt och förkunna för Israels folk: Ni har sett vad jag gjorde med egypterna och hur jag har burit er på örningar och fört er hit till mig. Om ni nu lyssnar till mig och håller mitt förbund skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk – ty hela jorden är min – och ni skall vara ett rike av präster och ett heligt folk som tillhör mig. Detta är vad du skall säga till Israels folk.«

När Mose kom tillbaka kallade han samman folkets äldste och förelade dem det som Herren hade befallt honom att säga. Folket svarade med en mun: »Allt vad Herren har sagt vill vi göra.«

När det blev morgon den tredje dagen började det åska och blixtra, ett tungt moln låg över berget och det hördes en stark hornstöt. Alla som var i lägret blev förfärade. Då förde Mose folket ut ur lägret att möta Gud. De ställde sig nedanför berget. Hela Sinaiberget omgavs av rök då Herren steg ner på berget i eld. Röken steg upp som från en smältugn, och hela berget skalv. Medan hornet ljöd allt starkare talade Mose, och Gud svarade honom med ljudlig röst. När Herren hade stigit ner på toppen av Sinaiberget kallade han till sig Mose upp till bergets topp.

Responsoriepsalm Ps: Till Dan B:29–33 (R. jfr 29b)

Prisad vare du, Herre, vara fäders Gud,
R. lovad och upphöjd i evighet,

och prisat vare din härlighets heliga namn,
R. lovat och upphöjt i evighet.

Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,
R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du som tronar på keruberna och ser ner i djupen,
R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du på din kungatron,
R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du i himlens boningar,
R. lovad och upphöjd i evighet.

eller: Ps 19:8–11 (R. Joh 6:68c)

R. Herre, du har det eviga livets ord.

Herrens lag är utan brist
och vederkvicker själen,
Herrens vittnesbörd är fast
och gör den oerfarne vis. R.

Herrens befallningar är rätta
och ger glädje at hjärtat,
Herrens bud är klart
och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren
och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning,
de är alla rättfärdiga. R.

Tredje läsningen Hes 37:1–14

Herrens hand rörde vid mig, och med sin ande förde han mig bort och satte ner mig i dalen. Den var full av benknotor. Han ledde mig runt, och jag såg dem ligga överallt i dalen, helt förtorkade. Han frågade mig: »Människa, kan dessa ben få liv igen?« Jag svarade: »Herre, min Gud, det vet bara du.« Han sade: »Profetera och säg till dessa ben: Förtorkade ben, hör Herrens ord! Så säger Herren Gud: Jag skall fylla er med ande och ge er liv. Jag skall fästa senor på er, bädda in er i kött och dra hud över er, jag skall fylla er med ande och ge er liv. Då skall ni inse att jag är Herren.«

Jag profeterade som jag hade blivit befalld. Medan jag profeterade hördes ett rasslande — det var ben som sattes till ben och fogades samman. Jag såg att de fick senor och bäddades in i kött och att hud drogs över dem. Men det fanns ingen ande i dem.

Han sade till mig: »Profetera, människa, profetera och säg till anden: Så säger Herren Gud: Kom, ande, från de fyra väderstrecken! Blås på dessa dräpta och ge dem liv!«

Jag profeterade som han hade befallt mig. Då fylldes de av anden, de fick liv och reste sig upp, en väldig här.

Han sade till mig: »Människa! Dessa ben är Israels folk. De säger: Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, vi är förlorade. Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Jag skall öppna era gravar och hämta upp er ur dem, mitt folk, och föra er hem till Israels land. När jag öppnar era gravar och hämtar upp er ur dem, mitt folk, då skall ni inse att jag är Herren. Jag skall fylla er med min ande och ge er liv och låta er bo i ert eget land. Då skall ni inse att jag är Herren. Jag har talat, och jag skall göra som jag har sagt, säger Herren.«

Responsoriepsalm Ps 107:2–9 (R. 1)

R. Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd *eller* Halleluja.

[Tacka Herren, ty han är god,
evigt varar hans nåd.]

Sa må de som Herren friköpt säga,
de som han räddat ur fiendens hand,
de som han har samlat från länderna,
från öster och från väster, från norr och från söder. R.

De irrade omkring i öknen på öde stigar,
de fann ingen stad där de kunde bo,
de hungrade och törstade,
de var nära döden. R.

Men de ropade till Herren i sin nöd,
och han befriade dem ur deras trångmål.
Han ledde dem på den rätta vägen,
så att de kom till en stad där de kunde bo. R.

De må tacka Herren för hans nåd
och för hans under med människor,
att han mättade dem som försmäktade
och uppfyllde de hungrande med sina gåvor. R.

Fjärde läsningen Joel 2:28–32

Så säger Herren: Det skall komma en tid
då jag utgjuter min ande över alla.
Era söner och döttrar skall profetera,
era gamla män skall ha drömmar,
era unga män se syner.
Också över slavar och slavinnor
skall jag då utgjuta min ande.
På himlen och på jorden

skall jag låta tecken visa sig:
blod och eld och pelare av rök.
Solen skall vändas i mörker och månen i blod
innan Herrens dag kommer,
den stora och fruktansvärda.
Men var och en som åkallar Herrens namn
skall bli räddad.
På Sions berg skall finnas en skonad skara,
så som Herren har lovat,
i Jerusalem skall några överleva,
så som Herren bestämt.

Responsoriepsalm Ps 104:1–2a, 24, 35c, 27–28, 29b–30 (R. jfr 30)

R. Herre, sänd ut din Ande, och förnya jordens ansikte *eller* Halleluja.

Lova Herren, min själ.
Herre, min Gud, du är hög och stor,
i majestät och härlighet är du klädd. R.

Herre, mångfaldiga är dina verk!
Med vishet har du gjort dem alla.
Jorden är full av vad du har skapat.
Lova Herren, min själ! R.

Alla väntar de efter dig
att du skall ge dem deras mat i rätt tid.
Du ger dem, da samlar de in,
du öppnar din hand, da mättas de med goda gåvor. R.

Du tar bort deras ande, da förgås de
och vänder åter till stoft igen.
Du sänder ut din ande, da skapas de,
och du förnyar jordens ansikte. R.

Femte läsningen Rom 8:22–27

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt. På samma sätt är det när Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Halleluja

V. O du helige Ande, kom,
uppfyll dina troendes hjärtan
och tänd i oss din kärleks eld.

Evangelium Joh 7:37–39

På högtidens sista och största dag ställde sig Jesus och ropade: »Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.« Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få. Ty ännu hade Anden inte kommit, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

PINGSTDAGEN DEN 24 MAJ

Första läsningen Apg 2:1–11

När pingstdagen kom var de alla församlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

I Jerusalem bodde fromma judar från alla länder under himlen. När dånets ljud samlades hela skaran, och förvirringen blev stor när var och en hörde just sitt språk talas. Utom sig av förvåning sade de: »Men är de inte galileer allesammans, dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål talas? Vi är parther, meder, elamiter, vi kommer från Mesopotamien, Judeen och Kappadokien, från Pontos och Asien, från Frygien och Pamfylrien, från Egypten och trakten kring Kyrene i Libyen, vi har kommit hit från Rom, både judar och proselyter, vi är kretensare och araber — ändå hör vi dem tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar.«

Responsoriepsalm Ps 104:1ab, 24ac, 29b–31, 34 (R. jfr 30)

R. Herre, sänd ut din Ande och förnya jordens ansikte eller Halleluja.

Lova Herren, min själ.

Herre, min Gud, du är hög och stor.
Herre, mångfaldiga är dina verk!
Jorden är full av vad du har skapat. R.

Du tar bort deras ande, då förgås de
och vänder åter till stoft igen.
Du sänder ut din ande, då skapas de,
och du förnyar jordens ansikte. R.
Ma Herrens ära förbli i evighet,
må Herren glädja sig över sina verk,
Ma mina ord vara Herren till behag,
må jag fa glädja mig i honom. R.

Andra läsningen 1 Kor 12:3b-7, 12-13

Ingen kan säga: »Jesus är herre«, om han inte är fylld av den helige Ande. Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta.

Ty liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka.

Pingstsekvensen

Kom, Guds egen andedräkt,
kom, du rena, varma fläkt
av Guds rikes ljuvlighet.

Kom och fyll vår fattigdom,
kom med all din rikedom,
kom och lys vår vilsenhet.

Gjut ditt mod i rädda bröst,
bo i oss och var vår tröst,
bli vår värme, bli vårt stöd,

vilan när vår nöd blir lång,
frihet mitt i livets tvång,
svalka mitt i smärtans glöd.

Ande, salighetens ljus,
gläd vårt hjärta med ditt rus,
bli dess tysta jubelskri.

Utan dig är allting dött,
åldrat, kraftlöst, tomt och trött
under tidens tyranni.

Tvätta rent det fläckade,
vät med dagg det torkade,
läk vår oros djupa sår.

Väck till liv det domnade,
värm ur död det stelnade,
samla dem som vilse går.

Kom med enhet, kom med frid,
gör vår tid till hoppets tid,
andas i vår längtans bön.

Gör oss visa av ditt råd,
gör oss goda av din nåd,
ge oss härlighetens lön.

Amen. Halleluja.

Halleluja

V. O du helige Ande, kom,
uppfyll dina troendes hjärtan
och tänd i oss din kärleks eld.

Evangelium Joh 20:19-23

På kvällen den första dagen i veckan satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: »Frid åt er alla.« Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren. Jesus sade till dem igen: »Frid åt er alla. Som Fadern har sänt mig sänder jag er.« Sedan andades han på dem och sade: »Ta emot helig ande. Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder, så är han bunden.«